

Ministerieel besluit tot definitieve bescherming als monument van de voormalige klompenmakerij De Kimpe in Kruiseke (Bazel)

DE VLAAMSE MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND,
BUITENLANDS BELEID ONROEREND ERFGOED EN DIERENWELZIJN,

Gelet op het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 6.1.1;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, artikel 6, 1°;

Gelet op het ministerieel besluit van 25 oktober 2018 tot voorlopige bescherming als monument van de voormalige klompenmakerij De Kimpe in Kruiseke (Bazel);

Gelet op het openbaar onderzoek dat gehouden is van 22 november 2018 tot en met 21 december 2018 en waarvan de behandeling is opgenomen in bijlage;

Gelet op de bezwaren van de zakelijkrechthouders waarvan de behandeling is opgenomen in bijlage;

Overwegende dat het waarderend onderzoek, waarvan de resultaten zijn opgenomen in het beschermingsdossier, de erfgoedwaarde van de voormalige klompenmakerij De Kimpe aantoonst;

Overwegende dat de voormalige klompenmakerij De Kimpe als monument historische waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

De voormalige klompenmakerij De Kimpe is historisch betekenisvol als een zeldzame bewaarde materiele getuige van de klompencultuur in het Waasland. De site, gevormd door een woonhuis van 1912, een blokstal van 1917 en bijhorende rookoven en houtopslagplaats, is representatief voor een begin 20ste-eeuwse ambachtelijke huisklompenmakerij uit het Land van Waas alsook voor de ontwikkeling die deze bedrijfstak in die periode doormaakte. Het Land van Waas ontwikkelde zich vanaf het einde van de 17de eeuw tot het centrum van de familiale klompennijverheid in Vlaanderen. Het klompenmakersambacht was overwegend een huishouderijverheid en kleinschalige nevenactiviteit bij een landbouwwitbating. In het midden van de 19de eeuw evolueerde de klompenmakerij van bijberoep tot volwaardig hoofdberoep. Door de verbetering van de transportmogelijkheden, de aanwezigheid van olm en populier als grondstof, het gebrek aan grootschalige industrieën in de regio en vanwege de lage arbeidslonen, ontstonden er in die periode honderden ambachtelijke familiebedrijven met bijhorende infrastructuur. Op het einde van de 19de eeuw waren de klompenmakerijen zelfs de eerste Wase bedrijfstak die in binnen- en buitenland een afzetmarkt vond. Na een tijdelijke terugval in het begin van de 20ste eeuw kende het ambacht een exponentiele groei tijdens de Eerste Wereldoorlog.

De oprichting van de klompenmakerij De Kimpe in de klompenmakersstreek bij uitstek, kaderde volledig binnen deze tweede groeifase en geldt als een uitermate representatief en zeldzaam voorbeeld van de ontwikkeling die het ambacht doormaakte.

Vanaf de jaren 1922 veroorzaakte de doorgedreven mechanisering een daling van het aantal actieve bedrijven. Dit werd in de jaren 1930 nog versterkt door de verhuis naar Nederland van tal van de Waaslandse klompenmakers om te ontsnappen aan de door Nederland

opgelegde hoge invoerrechten. De afgenomen vraag naar klompen en de concurrentie met goedkopere synthetische producten betekenden in de late jaren 1940 voor vele huisklompensmakerijen het definitieve einde. Het familiebedrijf De Kimpe werd ten gevolge van de gewijzigde economische context na de Tweede Wereldoorlog eveneens stopgezet. De site bleef evenwel bewaard en is daardoor één van de zeldzame aan het klompensmakersambacht gerelateerde in situ bewaarde sites. De recente aandacht voor de immateriele klompencultuur versterkt en onderbouwt de historische waarde van de materiele component van dit zeldzaam ruraal erfgoed;

Overwegende dat de voormalige klompensmakerij De Kimpe als monument architecturale waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

De voormalige klompensmakerij De Kimpe heeft in zijn totaliteit een architecturale waarde. Het behoud in situ van de blokstal, de traditioneel bijhorende zone voor houtopslag, de vroegere klompensmakerswoning en een rookoven als essentiële onderdelen van de klompensmakersinfrastructuur, maakt dit erfgoedrelict uitzonderlijk.

De bakstenen blokstal opgetrokken in 1917 is exemplarisch voor de evolutie die de klompensmakersarchitectuur doormaakte. Als vroeg 20ste-eeuwse constructie evolueerde de blokstal tot een stevigere, meer brandveilige baksteenbouw en betrof het geen houtbouw meer, maar qua voorkomen en typologie werd er teruggegrepen naar de traditionele bouwwijze en zeer herkenbare vormgeving. Alle essentiële typologische kenmerken, zoals de toepassing van een laagbouw onder overkragend zadeldak op schoren, met rechthoekige blokvensters in de zuidgerichte erfgevel en een zolderverdieping met droogzolder bleven behouden. De droogzolder, opengewerkt door middel van stijl- en regelwerk bedoeld om de klompen in open lucht te laten drogen, bleef een typerend en onmisbaar gebouwonderdeel en is ook bij de klompensmakerij van de familie De Kimpe duidelijk aanwezig en herkenbaar. Ook de binneninrichting van de vroeg 20ste-eeuwse blokstal beantwoordt aan het sober en functioneel karakter van dit ruraal erfgoed.

De aanwezigheid van de uitzonderlijk bewaarde rookoven bij de voormalige klompensmakerij De Kimpe verhoogt de representativiteit van de klompensmakerssite. Deze technische toepassing werd pas vanaf de jaren 1912 op ruimere schaal gebruikt en was overwegend een Waaslands fenomeen. Het rookprocédé bood de mogelijkheid om de klompen waterbestendiger te maken alsook om de klompen op een originele manier decoratief af te werken. Dergelijke rookovens zijn heden slechts uitzonderlijk en fragmentair bewaard, wat het Bazelse exemplaar bijzonder zeldzaam maakt.

De traditioneel bijhorende kleinschalige zone voor houtopslag situeert zich ten zuiden van het woonhuis en de vroegere blokstal. Deze zone wordt gemarkeerd door een deels verharde erf en een lindeboom vlakbij de rookoven die teruggaat tot de beginperiode van de klompensmakerij. Deze lindeboom, geplaatst als zon- en regenwerende schermbeplanting en als zeldzaam bewaarde gensterboom, is representatief voor een oud agrarisch gebruik.

De vroegere klompensmakerswoning werd in 1912 parallel aan de straat gebouwd. Typologisch is het gebouw te identificeren als een boerenarbeidershuis, exemplarisch voor de rurale architectuur. Door de schaal, de volumewerking en het stilistisch representatief materiaalgebruik, is de vroegere klompensmakerswoning beeldbepalend voor een kenmerkend onderdeel van de vroegere klompensmakerssite. De woning typeert, markeert en buffert tegelijkertijd de naast- en achterliggende blokstal, rookoven en zone voor houtopslag,

BESLUIT:

Artikel 1. Met toepassing van artikel 6.1.1 tot en met artikel 6.1.11 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en artikel 6.2.1 van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 worden de volgende onroerende goederen definitief beschermd als monument:

de voormalige klompensmakerij De Kimpe omvattende het ensemble van blokstal, rookoven, vroegere klompensmakerswoning, deels verhard erf met lindeboom en zone voor houtopslag, Daalstraat 91, Kruikebe (Bazel), bekend ten kadaster: Kruikebe, 2de afdeling, sectie A, perceelnummers 291B (deel), 292H.

De definitief beschermde onroerende goederen zijn aangeduid op het plan dat als bijlage bij dit besluit wordt gevoegd.

De fotoregistratie van de fysieke toestand van de definitief beschermde goederen wordt als bijlage bij dit besluit gevoegd.

Art. 2. Het monument heeft de volgende erfgoedwaarden:

- 1° historische waarde;
- 2° architecturale waarde.

De erfgoedelementen en de erfgoedkenmerken van het monument zijn:

De vroegere klompenmakerij De Kimpe omvat het ensemble van de vroegere klompenmakerswoning, met de bijhorende blokstal en het lagere werkhuis, en een deels verhard erf met rookoven, lindeboom en zone voor houtopslag.

De vroegere klompenmakerswoning betreft een bescheiden woonhuis met dubbelhuisopstand, gebouwd in 1912 en parallel aan de straat ingeplant. Het breedhuis telt één bouwlaag en drie traveeën onder een pannen zadeldak en is typologisch als een boerenarbeidershuis te rangschikken.

De pittoreske baksteenbouw is voorzien van decoratief uitgevoerd metselwerk. De straatgevel is verrijkt met kleurrijke baksteenbanden in gele, lichtgrijze en beige toonaarden ter hoogte van de getoogde muuropeningen en het hoofdgestel die de horizontaliteit en de vormgeving benadrukken. Deze licht getinte bakstenen, samen met het gebruik van de lichtgekleurde metselspecie, vormen een mooi contrast met de donkerrode en mogelijk handgevormde bakstenen.

De getoogde voordeur met beglaasd bovenlicht, wordt aan weerskanten geflankeerd door een getoogd venster voorzien van een sober houten schuifraam. Boven de centraal geplaatste deur is er een merkwaardig met plankwerk opgevuld paneel, waar zich vroeger mogelijk een opschrift of huisnaam bevond.

Een bruin geschilderde geprofileerde houten dakgootbak lijnt het geveleinde af.

De vrijstaande zuidelijke zijgevel grenst aan het deels verharde erf. De begane grond heeft een klein rond venstertje op manshoogte nabij de straathoek, dat hier wellicht een decoratieve functie had. De vormgeving sluit aan bij gelijkaardige voorbeelden in rurale architectuur waar deze venstertjes fungeerden als een soort kijkgaten om van binnenuit de omgeving in het oog te kunnen houden.

De puntgeveltop heeft twee vensters, waarvan het linker met rondboogvorm het meest authentieke is. Een venster met dezelfde vormgeving is ook aangebracht in de noordelijke zijpuntgeveltop.

Ter hoogte van de oostelijk georiënteerde achtergevel lengt het pannen zadeldak uit en wordt het hoofdgestel van de achtergevel deels verstopt door een dakoverstek op houten schoren. Via een lage aanbouw staat het woonhuis in verbinding met de vroegere klompenmakerij.

De losstaande blokstal van 1917 bevindt zich achteraan in het verlengde van het woonhuis en is bereikbaar via het deels verharde erf. Het betreft een haaks op de straat ingeplant zeer herkenbaar bakstenen ruraal gebouw van vijf traveeën onder een ver overkragend zadeldak bedekt met zwarte en rode Vlaamse pannen, op houten schoren. De voorgevel is naar het zuiden gericht vanwege de maximale lichtinval.

Voortgaande op de vormgeving lijken de bakstenen handgevormd.

De blokstal is toegankelijk via een centraal geplaatste relatief brede houten opgeklampte deur in houten kader en met houten bovenlicht. De gelijkvloerse verdieping wordt gemarkeerd door rechthoekige vensters met houten later, waarvan de drie rechter vensters de voor klompenmakerijen herkenbare typologie van blokvensters hebben.

De zolderverdieping boven de werkruimte, is deels opengewerkt en met houtwerk ingevuld. Deze droogzolder met kenmerkende verticale en horizontale schoepenbebording bedoeld

om de klompen in te laten drogen, is beschut voor zon en regen door het ver overkragend dak. Het gemetste linker deel van de bovenbouw is voorzien van een vierkant houten raam. De noordelijk georiënteerde achtergevel is zoals gebruikelijk blind. Ook de westelijke zijgevel die via een jongere uitbouw verbonden is met het woonhuis en de oostelijke zijgevel met lage uitbouw hebben geen vensteropeningen.

De blokstal is inwendig functioneel ontworpen met de vroegere werkruimte op de begane grond en de tot in de daknok doorlopende droogzolder op de eerste verdieping.

Op de gelijkvloerse verdieping zijn de oorspronkelijke kamerafmetingen, de dragende structuur met balklagen heden versterkt met metalen liggers, het binnenschrijnwerk en een brede schouw tegen de westelijke zijgevel behouden.

De open zolderverdieping werd vroeger gebruikt als droogloods en als opslagruimte, later als berging. De zolder is opgedeeld in twee ruimtes en voorzien van een sobere begin 20ste-eeuwse spantenstructuur naar verluidt in olmenhout. Een deel van de zuidzijde (erfzijde) is opengewerkt met het voor een klompenmakerij typische houten stijl- en regelwerk.

Tegen de oostelijke zijgevel van de blokstal van 1917 werd op een later tijdstip een lager volume aangebouwd bedoeld als uitbreiding van de werkruimte in de blokstal. Dit sober werkhuis, deels in houtbouw en deels in metselwerk, heeft een overstekend mank zadeldak op schoren en fungeerde als werkhuis. De vroegere openingen in de zuidgevel, aanvankelijk bestemd om de klompen te stapelen en te laten drogen zijn nog aanwezig. Binnenin bleef de bakstenen vloer tegen de oostelijke zijgevel van de blokstal behouden.

Ten zuidoosten van het woonhuis en ten zuiden van de blokstal bleef uitzonderlijk een rookoven bewaard. Traditioneel werd deze constructie vanwege veiligheidsredenen op afstand van het woonhuis en het atelier gebouwd.

Het betreft een kleine baksteenbouw, met vierkant grondplan. Voortgaande op de vormgeving lijken de kleine bakstenen handgevormd. Een smal houten opgeklampt deurtje, met oud hang- en sluitwerk, is aangebracht in de westelijk georiënteerde straatgevel. De achter- en zijgevels zijn blind. Schietankers in de zijgevels. De puntgeveltop met zadeldakje bedekt met Vlaamse pannen is beschadigd. De gemetste sokkel bleef wel behouden.

De smalle binnenruimte, opgetrokken in een tweede laag van gesinterde baksteen, wordt overwelfd door een gedrukt gemetst tongewelf. Het metselwerk is door het vroegere gebruik nog steeds zwart geblakerd. IJzeren staven in de nok waren bestemd om klompen aan vast te hangen om te kunnen roken.

Ten zuiden van het woonhuis en de blokstal situeert zich het deels verharde erf dat vroeger in gebruik was als zone voor bescheiden houtopslag. Een of meerdere te verzagen boomstammen of een kleine hoeveelheid te verwerken hout werd daar in open lucht te rusten gelegd.

Een geknotte lindeboom nabij de rookoven, markeert bijkomend deze vroegere zone voor houtopslag. Voortgaande op de omvang en de mooi gevormde kruin werd deze boom wellicht bij de opstart van de klompenmakerij in het begin van de 20ste eeuw geplant en maakt ze deel uit van de oorspronkelijke erfbepanting. Dergelijke lindebomen werden traditioneel gebruikt als schermbeplanting of schaduwlinde. Het was gebruikelijk de bomen zuidwaarts van huizen aan te planten als zonwering. Deze lindeboom fungeerde als schermbeplanting voor de blokstal en houtstapelplaats en als gensterboom ter beveiliging van de rookoven.

Art. 3. Voor het beschermde monument gelden de volgende beheersdoelstellingen:

- 1° de algemene doelstelling van de bescherming als monument is het behoud van de erfgoedkenmerken en -elementen die de basis vormen voor de erfgoedwaarden;
- 2° de bescherming als monument beoogt het behoud van het gebouwde en aangelegde erfgoed, met name het geheel van de voormalige klompenmakerij omvattende de blokstal met inbegrip van het aangebouwde werkhuis, de rookoven, de vroegere klompenmakerswoning, het deels verharde erf met lindeboom en zone vroeger bestemd

- voor de opslag van boomstammen en houtvoorraad. Elke beheerdaad vereist een geïntegreerde en duurzame aanpak waarbij de impact op het geheel wordt afgewogen en waarbij de draagkracht niet wordt overschreden;
- 3° de afleesbaarheid en herkenbaarheid van de typologie die de blokstal, de opslagzone, de rookoven en het woonhuis kenmerkt dient gerespecteerd te worden;
 - 4° de bescherming beoogt het behoud van de buitenarchitectuur wat typologie, schaal, volumewerking, vormgeving en materiaalgebruik van de blokstal en de rookoven betreft. Het zadeldak en de puntgeveltop van de rookoven zijn beschadigd. Herstel ervan naar oorspronkelijk voorkomen wordt aanbevolen;
 - 5° het behoud van de kenmerkende vormgeving en materialiteit van de vensters- en deuropeningen en van de herkenbare droogzolderconstructie in stijl- en regelwerk van de blokstal wordt vooropgesteld. Bij vervanging van het oorspronkelijk buitenschrijnwerk van de blokstal wordt herstel naar origineel model nagestreefd;
 - 6° de bescherming beoogt het behoud van de planindeling, interieurafwerking en gebruikte materialen van de blokstal, zoals beschreven in de erfgoedkenmerken en erfgoedelementen. Ook de merkwaardige binnenconstructie van de rookoven, zoals beschreven in de erfgoedkenmerken en erfgoedelementen is behoudenswaardig;
 - 7° de vroegere klompenmakerswoning heeft de kenmerken van een boerenarbeidershuis, exemplarisch voor rurale architectuur. De bescherming beoogt het behoud van het uitwendig voorkomen, van de beeldwaarde, van de typologie en materialiteit (zoals onder meer de decoratieve gevelafwerking, de pannen dakbedekking), van de volumewerking van dit eenlaagse gebouw onder pannen schilddak, van de orientatie en inplanting parallel aan de straat, en van de visuele buffer ter vrijwaring van de achterliggende klompenmakerij;
 - 8° de bescherming van de lagere aanbouw, die vroeger fungeerde als werkhuis, aan de blokstal, beoogt het behoud van het uitwendig voorkomen en de volumewerking van deze constructie en de ondergeschikte positie ten opzichte van de blokstal;
 - 9° de bescherming van de vroegere houtopslagzone, beoogt het behoud van het onbebouwde karakter van de vroegere zone voor houtopslag ten zuiden van het woonhuis en de blokstal;
 - 10° de bescherming beoogt het behoud en de visuele eenheid van het ensemble van het deels verharde erf met de vroegere zone voor houtopslag en de rookoven, in relatie tot de markerende vrijstaande lindeboom;
 - 11° de beheersvisie voor de lindeboom is er op gericht om de boom zo oud mogelijk te laten worden, het traditioneel beheer te herstellen en verder te zetten, het beeldbepalend karakter en de erfgoedcontext te bewaren;
 - 12° de beheersvisie stelt monitoring van de fysische toestand van de lindeboom en zijn standplaats voor om tijdig problemen te kunnen vast stellen en de nodige acties te kunnen ondernemen. Daarnaast moet het regelmatig onderhoud door middel van regulier onderhoud erop gericht zijn om de boom zo lang mogelijk in stand te houden;
 - 13° in functie van het behoud van de lindeboom is het aangewezen beschermende maatregelen te nemen in geval van werken in de omgeving en aandacht te hebben voor standplaatsbeheer. Het is eveneens aangewezen zoveel mogelijk lichtconcurrentie van andere hoogstammige bomen in de nabijheid van de lindeboom te vermijden;
 - 14° het verdient aanbeveling de lindeboom na afsterven op dezelfde locatie en bij de rookoven heraan te planten, vanwege de zeldzaamheid van het historisch gebruik van een gensterboom annex schermbeplanting en vanwege het beeldbepalend karakter;
 - 15° het woonhuis is aan erfzijde uitgebreid met een kleine veranda. Deze constructie ligt binnen de afbakening van de bescherming als monument. Het behoud van dit volume is evenwel niet vereist. Verwijdering, een nieuwe invulling of vervanging is mogelijk, maar enkel in die mate dat de erfgoedwaarden van het monument niet in het gedrang komen.

Art. 4. De zakelijkrechthouder en de gebruiker van het beschermde monument zijn verplicht de instandhouding en het onderhoud ervan te verzekeren door:

- 1° het goed als een goede huisvader te beheren en de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen tegen schade ten gevolge van brand, blikseminslag, diefstal, vandalisme, wind of water;
- 2° de toestand van het goed regelmatig te controleren;
- 3° regulier onderhoud uit te oefenen;
- 4° onmiddellijk passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen te nemen in geval van nood.

Art. 5. Voor de volgende handelingen aan het beschermde monument moet een toelating worden aangevraagd:

- 1° het plaatsen, slopen, verbouwen of heropbouwen van een constructie;
- 2° het verwijderen, vervangen, wijzigen of verstevigen van constructieve elementen;
- 3° het verwijderen, vervangen of wijzigen van historische materialen en het toepassen van behandelingen met als doel de historische materialen te reinigen, te herstellen, te verduurzamen of te beschermen tegen verweer en aantasting;
- 4° het uitvoeren van de volgende werken aan het dak en de buitenmuren van constructies:
 - a) het verwijderen, vervangen of wijzigingen van het dakvolume, de dakbedekking, de dakconstructie en gootconstructies;
 - b) het verwijderen van voegen en het hervoegen;
 - c) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van de kleur, textuur of samenstelling van de afwerkingslagen;
 - d) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van buitenschrijnwerken, deuren, ramen, poorten, inclusief de beglazing, beslag, hang- en sluitwerk;
 - e) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van aard- en nagelvaste elementen, smeedijzer en beeldhouwwerk, inclusief nieuwe toevoegingen;
 - f) het aanbrengen, vervangen of wijzigen van opschriften, publiciteitsinrichtingen of uithangborden, met uitzondering van verkiezingspubliciteit en met uitzondering van publiciteitsinrichtingen, waarbij wordt bekendgemaakt dat het goed te koop of te huur is, op voorwaarde dat de totale maximale oppervlakte niet meer bedraagt dan 4 m² en op voorwaarde dat deze niet bevestigd worden aan de constructies;
- 5° graafwerken in functie van het bouwen, verbouwen of heropbouwen van constructies;
- 6° het uitvoeren van de volgende omgevingswerken:
 - a) het plaatsen of wijzigen van boven- en ondergrondse nutsvoorzieningen en leidingen;
 - b) het plaatsen of wijzigen van afsluitingen;
 - c) het aanleggen, structureel en fundamenteel wijzigen of verwijderen van wegen en paden;
 - d) het aanleggen of wijzigen van verharding met een minimale gezamenlijke grondoppervlakte van 30 m² of het uitbreiden van bestaande verhardingen met minimaal 30 m²;
 - e) het aanleggen van sport- en spelinfrastructuur of parkeerplaatsen;
- 7° het uitvoeren van de volgende handelingen aan of in het interieur van de blokstal:
 - a) het uitvoeren van structurele werken en het toevoegen van nieuwe structuren;
 - b) het uitvoeren van werken die het uitzicht of de indeling van het interieur wijzigen;
 - c) het verwijderen, vervangen of wijzigen van historische materialen en het toepassen van behandelingen met als doel de historische materialen te reinigen, te herstellen, te verduurzamen of te beschermen tegen verweer en aantasting;
 - d) het verwijderen, vervangen of wijzigen van plafonds, gewelven, vloeren, trappen, wand- en plafondafwerking, binnenschrijnwerk, inclusief de beglazing, beslag, hang- en sluitwerk;
 - e) het bepleisteren van niet-bepleisterde elementen of het bepleisteren met een andere samenstelling of textuur, alsook het ontpleisteren van bepleisterde elementen;

- f) het beschilderen van ongeschilderde elementen of het schilderen in andere kleuren of kleurschakeringen of met een andere verfsoort dan de aanwezige;
- g) het plaatsen of vernieuwen van technische voorzieningen, zoals verwarming, klimaatregeling, elektrische installatie, geluidsinstallatie, sanitair, liften en beveiligingsinstallaties;
- 8° het vernietigen van de vegetatie;
- 9° het aanplanten, vellen of rooien van de lindeboom en elke handeling die een wijziging van de groeiplaats en groeivorm tot gevolg kan hebben;
- 10° het uitvoeren van snoeiwerken aan, met uitzondering van het regulier beheer van de lindeboom;
- 11° elke reliëfwijziging van de bodem, wijziging van het hydrografisch netwerk of ander werk of handelingen die impact kunnen hebben op het grondwaterpeil.

Er is geen toelating vereist voor het onmiddellijk nemen van passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen in geval van nood, noch voor de uitvoering van regulier onderhoud.

Brussel,

24 JULI 2019

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand,
Buitenlands Beleid, Onroerend Erfgoed en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS